II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. september 1981

om en støtte, som den nederlandske regering agter at yde for at skabe ny produktionskapacitet i en virksomhed inden for den kemiske industri (magnesiumoxyd)

(Den nederlandske tekst er den eneste autentiske)

(81/797/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fælleskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og under henvisning til disse, og ud fra følgende betragtninger :

(I)

ved artikel 6 i den nederlanske lov af 29. juni 1978 (Wet Investeringsrekening (WIR)) [1] om stimulering og styring af investeringerne er der indført en »supplerende præmie til store projekter« ; tilskuddet skal ydes til investeringsprojekter, der overstiger 30 millioner hfl. og det kan være på op til 4 % af det pågældende investeringsbeløb, afhængigt af antallet af nyoprettede pladser ;

ved undersøgelsen af nævnte lovforslag i overensstemmelse med proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, anførte Kommissionen, at den »supplerende præmie til store projekter« udgjorde en generel støtteordning, da det ikke indeholdt noget erhvervsmæssigt eller regionalt mål ; da ordningen finder anvendelse på alle investeringer uden skelnen mellem virksomheder, regioner eller erhvervsgrene, kunne den ikke omfattes af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) eller c) ; uden en nærmere specification af industrielle eller regionale mål kunne Kommissionen ikke vurdere ordningens virkninger på handelen mellem medlemsstater eller på kunkurrencen og således vurdere, om den var forenelig med fællesmarkedet ;

hvad sådanne generelle støtteordninger angår, er det Kommissionens praksis at acceptere dem, når en af følgende to betingelser er opfyldt : medlemsstaten anmelder til Kommissionen enten en regional eller erhvervsmæssig plan for ordningens anvendelse eller, hvis den ikke finder dette muligt, vigtige enkelttilfælde, hvor ordningen anvendes ;

i overensstemmelse med dette standpunkt anmodede Kommissionen om, at alle enkelttilfælde af anvendelse af »den supplerende præmie for store projekter« i betragtning af de pågældende investeringers omfang, på forhånd og i behørig tid, jf. EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, blev anmeldt til den ;

under drøftelser med de nederlandske myndigheder meddelte Kommissionen, at den ville tage stilling til præmiens ydelse fra sag til sag og under hensyntagen til de hermed forbundne fordele og til de principper, der er nedfældet i artikel 92 ff., eller som er udviklet i forbindelse med den praktiske anvendelse af disse bestemmelser ; af den omstændighed, at Kommissionen har krævet systematisk forhåndsmeddelelse om hvert

[1] Staatsblad 1978, nr. 368.

enkelttilfælde, kan den nederlandske regering ikke udlede, at Kommissionen på forhånd har udtrykt noget positivt standpunkt over for ordningen med den »supplerende præmie« ;

den nederlandske regering har imødekommet Kommissionens anmodning ved i artikel 6, stk. 7, og i artikel 7, stk. 3, i kapitel V i nævnte nederlandske lov af 29. juni 1978 at indføre regler om sådan forhåndsmeddelelse ;

(II)

ved skrivelse af 17. april 1980 meddelte den nederlandske regering i overensstemmelse med denne procedure Kommissionen, at den havde til hensigt at lade ordningen med den »supplerende præmie til store projekter« finde anvendelse på opførelsen af et stensaltanlæg i Veendam i provinsen Groningen, med en produktion på 850 000 t saltvand om året bestemt til økonomisk integreret produktion af magnesiumoxyd ; disse produktioner skal foretages af to paritetisk ejede datterselskaber af en nederlansk petrokemisk koncern og et offentligt holding-foretagende med regionalpolitisk sigte ;

de samlede investeringsomkostninger skønnes at andrage 85 mio hfl. og vil betyde, at der oprettes 18 nye arbejdspladser ; der vil til projektet blive ydet et tilskud på 0,285 mio hfl. efter WIR (GPT)-ordningen og 7,3 mio hfl. efter regionalstøtteordningen (IPR-ordningen) ;

en betydelig del af den magnesiumoxyd, som udelukkende fremstilles på basis af det udvundne salt i Veendam, er bestemt til eksport til de andre medlemsstater ;

(III)

den nederlandske regering svarede den 8. januar 1981 på Kommissionens opfordring til at fremsætte sine bemærkninger ; herved overholdt den ikke den frist, som Kommissionen havde fastsat til den 30. juni 1980 til at fremsætte eventuelle bemærkninger ; denne frist blev forlænget til 15. august 1980 efter anmodning fra den nederlandske regering ;

(IV)

den af den nederlandske regering foreslåede støtte vil derfor kunne påvirke handelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller true med at fordreje konkurrencen ved at begunstige den pågældende virksomhed eller dens produktion, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1 ;

den af den nederlandske regering påtænkte støtte skal nemlig ydes til opførelse af et stensaltanlæg med en produktion på 850 000 t saltvand om året, der i sin helhed skal anvendes til produktion af magnesiumoxyd ; disse produktioner skal foretages af to paritetisk ejede datterselskaber af de deltagende virksomheder ; en væsentlig del af den økonomiske integrerede produktion af magnesiumoxyd på basis af salt er bestemt til markederne i de øvrige medlemsstater ;

ifølge EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtte, som opfylder de i samme artikel anførte kriterier principielt uforenelig med fællesmarkedet ; i de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, omhandlede undtagelsesbestemmelser fra denne uforenelighed nævnes de mål, der skal søges nået i Fællesskabets og ikke i den enkelte støttemodtagende virksomheds interesser ; disse undtagelser skal fortolkes snævert i forbindelse med en gennemgang af enhver regional eller erhvervsmæssig støtteordning eller ethvert enkelttilfælde, hvor generelle støtteordninger finder anvendelse, navnlig kan der kun indrømmes undtagelse, hvor Kommissionen selv kan fastlå, at uden støtten kan markedskræfternes frie spil ikke i sig selv føre til, at de pågældende virksomheder handler til virkeliggørelse af et af de i nævnte undtagelsesbestemmelser anførte mål ;

at indrømme en undtagelse, når det drejer sig om støtte, for hvilke der ikke er nogen modydelse, ville svare til, at det accepteredes, at handelen mellem medlemsstater blev påvirket og konkurrencen fordrejet, uden at der ville tilflyde Fællesskabet nogen fordel heraf, samtidig med at det ville være en godkendelse af, at visse medlemsstater fik urimelige fordele ;

når Kommissionen anvender ovennævnte principper i forbindelse med sin undersøgelse af enkelttilfælde, hvor generelle støtteordninger bringes i anvendelse, skal den finde det godtgjort, at der fra den støttemodtagende virksomheds side foreligger en modydelse, således at forstå, at ydelsen af støtten skal fremme opnåelsen af et af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte mål ; kan en sådan modydelse ikke påvises, navnlig hvor den støttede investering alligevel ville være blevet foretaget, er det klart, at støtten ikke bidrager til at opnå de i undtagelserne nævnte mål, men at den tjerner til at øge den pågældende virksomheds finansielle styrke ;

Kommissionen skal anvende ovennævnte principper med konsekvens og rimelighed, således at den i hvert tilfælde, hvor en generel støtteordning bringes i anvendelse, undersøger, om der er tale om en sådan modydelse ; den omstændighed, at dette kriterium ikke tidligere er blevet anvendt, også selv om det drejer sig om en næsten tilsvarende sag, er ikke tilstrækkelig grund

til at se bort fra dette kriterium især i nærværende tilfælde, hvor der ikke synes at foreligge en sådan modydelse fra den støttemodtagende virksomheds side ;

den nederlanske regering har nemlig ikke kunnet give — og Kommissionen har ikke kunnet finde — nogen begrundelse for, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for at kunne falde ind under en af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelsesbestemmelser ;

for så vidt angår de i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), indeholdte undtagelsesbestemmelser angående støtte til fremme af udviklingen af visse områder, må det antages, et Groningen ikke er et område, hvor levestandarden er »usædvanlig lav«, eller »hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse«, som anført i undtagelsesbestemmelsen i litra a). Hvad angår undtagelsen i litra c), har den nederlandske regering taget hensyn til det bidrag, som de pågældende investeringer vil udgøre til at skabe en bedre socioøkonomisk ligevægt i området, idet den hertil har ydet en anden støtte i henhold til den nederlandske støtteordning med regionalt sigte »Investeringspremieregeling« (IPR) ; den nederlandske regering har i sine bemærkninger til Kommissionen selv understreget, at den »supplerende præmie til store projekter« ikke ydes på grundlag af regionale betragtninger ;

for så vidt angår undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), er de pågældende investeringer under alle omstændigheder underlagt de normale markedskræfter ; desuden er der ikke ved den pågældende investering noget, der specielt giver den karakter af et projekt »af fælleseuropæisk interesse« eller et projekt, der kan »afhjælpe alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«, hvis fremme berettiger til, at der i henhold til EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), gøres undtagelse fra EØF-traktatens artikel 92, stk. 1 ;

selv om det fandtes godtgjort, at der skulle være behov for at øge produktionskapaciteten med hensyn til magnesiumoxyd til fremstilling af ildfaste mursten til højovne, synes virkningen af denne kapacitetsforøgelse at være for indirekte til at få en mærkbar indvirkning på strukturomlægningen inden for jern- og stålindustrien i Fællesskabet ;

da Kommissionen tog stilling til WIR-støtteordningen, påpegede den i øvrigt, at Nederlandene er den del af Fællesskabets centrale regioner, dvs. regioner, der i fællesskabssammenhæng ikke har de alvorligste sociale og økonomiske problemer, samtidig med at de udgør en region, hvor der er en reel fare for, at der vil finde et overbud af støtte sted, og hvor enhver støtte i højere grad end andetsteds vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne ; endvidere findes der i de foreliggende socioøkonomiske oplysninger for Nederlandene intet, der giver anledning til at slutte, at der i traktatens forstand hersker en alvorlig forstyrrelse i landets økonomi ; det er ikke formålet med den »supplerende præmie til store projekter«, således som den ydes i konkrete tilfælde, at afhjælpe en sådan situation ; hvis man antog et andet standpunkt, ville Nederlandene i den nuværende situation med langsom vækst og stor arbejdsløshed i hele Fællesskabet få mulighed for til egen fordel at tiltrække investeringer fra andre, mindre gunstigt stillede medlemsstater ; den seneste økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet taler for, at dette standpunkt fastholdes både over for præmien som sådan og over for de enkelte tilfælde, hvor den kan ydes ;

hvad endelig angår undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), om »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene« viser undersøgelsen af udviklingen i produktionen af magnesiumoxyd på basis af stensalt, navnlig på grundlag af prognoserne for efterspørgselen efter det pågældende produkt, at markedsforholdene i sig selv, uden offentlige indgreb, skulle kunne sikre en normal udvikling af denne erhvervsgren ; den omstændighed, at en væsentlig del af produktionen af magnesiumoxyd på basis af stensalt er bestemt til eksport til de øvrige medlemsstater, og dette i en situation, hvor det ikke er godtgjort, at der er basis for en forøgelse af produktionskapaciteten, giver ikke anledning til at antage, at samhandelsbetingelserne ikke vil blive ændret ved denne støtte i et omfang, der strider mod den fælles interesse ;

herefter opfylder det nederlandske støtteprojekt ikke de nødvendige betingelser for at kunne falde ind under en af undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Kongeriget Nederlandene undlader at gennemføre det projekt, hvorom den nederlandske udenrigsminister gav Kommissionen meddelelse ved skrivelse af 17. april 1980, og som går ud på at yde en »supplerende præmie til store projekter« i forbindelse med investeringer, der foretages i Veendam af et nederlandsk selskab inden for den kemiske industri.

Artikel 2

Kongeriget Nederlandene underretter inden to måneder fra meddelelsen af denne beslutning Kommissio-

nen om de foranstaltninger, som den har truffet med henblik på at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1981.

På Kommissionens vegne

F.H.J.J. ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen